CHANDRA

ఓ పరమాత్మ కథ 'సాక్షి'

ఆగస్ట్ 23,

ఇవాళ నా పుట్టినరోజని చెప్పింది అమ్మ.

"పుట్టినరోజే నీవు చచ్చిపోయావు" అంది నా దెయ్యం.

షేక్స్పియర్‌ది, గురజాడదీ పుట్టినరోజూ, చనిపోయిన రోజూ ఒకటేనట. అసలు వాళ్ళకి చావు లేదు. జననమే.. వాళ్ళు అమరులు.. నేనూ వాళ్ళ లాంటి వాడినేనా?

"వాళ్ళు బ్రతికారు. బ్రతుకుతున్నారు. బతుకుతారు. నువ్వు బతికిందెక్కడ?" అంది దెయ్యం.

"మరైతే ఇప్పుడు నేనెవర్ని?"

"నువ్వు ఎవరివో కాదు. నువ్వు-నేనే"

"అంటే.. అంటే.. నేను దెయ్యాన్నా?" అన్నాను భయంతో ఒణికిపోతూ.

దెయ్యం నవ్వింది. "ఇంకా అనుమానంగా వుందా" అని అడిగింది. చటుక్కున నేను నా కాళ్ళూ చేతులూ చూసుకున్నాను. కాళ్ళు వెనక్కి తిరిగి లేవు. చేతులు వంకర తిరిగిలేవు. నేను నేను లాగానే వున్నాను. 'హమ్మయ్య' అని నిశ్చింతగా అనుకొని భారంగా నిట్టూర్చాను.

దెయ్యం పకపకా నవ్వింది. కడుపు చేత్తో పట్టుకొని బలవంతంగా నవ్వుని దిగమింగుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ "నువ్వు.. నువ్వు.. యింకా మామూలుగానే వున్నాననుకుంటున్నావా" అని అడిగింది.

"ఏం నాకేమైంది"

"ఒక్క కాళ్ళూ చేతులేం కర్మ. మొత్తం మనిషివే వంకర తిరిగిపోయావ్. అలాటప్పుడు నీకు నువ్వు సక్రమంగానే కన్పిస్తావ్" అంది దెయ్యం.

నా వెన్నుపూస లోంచి భయం ఒక్కసారిగా నా ఒళ్ళంతా పాకిపోయింది. నిలువునా ఒణికిపోయాను. నువ్వన్నట్లు నేను నిజంగా పూర్తిగా వంకర తిరిగిపోయి వుంటే నాకు ఈ లోకంలో వాళ్ళు అంతా అడ్డదిడ్డంగా కనిపించాలి కదా! నాకు ఎవరూ అలా కనిపించడంలేదు"

ఎలా కన్పిస్తారు. వాళ్ళు మనుషులైతే కదా అలా కన్పించేది. వాళ్ళంతా కూడా దెయ్యాలే" అంది దయ్యం.

ఇది కలోనిజమో నాకర్థం కాలేదు. మండుతున్న చితులమధ్య, నిర్మానుష్యమైన శ్మశానం నడుమా నేను లేను. నా చుట్టూ పొగమంచు లాంటి ఆకారాలూ కదలటం లేదు. అతి శ్రద్ధగా అందంగా అధునాతనంగా తీర్చిదిద్దిన నా పడగ్గదిలో మంచం మీద ముసుగుతన్ని పడుకొని వున్నాను. అంచేత ఇది నిస్సందేహంగా కలేననుకొన్నాను.

"పిచ్చివాడా! ఇంకా నీకు అనుమానంగా వుందా" అంది దయ్యం. "ఇది అబద్ధం. పచ్చి అబద్ధం. నేను నా అంతటివాణ్ణి దెయ్యం రావడం ఏమిటి? నేను నమ్మను" అని గట్టిగా కేకలువేస్తూ లేచిపోయి నన్ను నేను గిల్లుకొని చూసుకున్నాను. మంట పుట్టింది. నే చచ్చిపోతే, నేను దయ్యాన్నైతే నాకెందుకు మంట పుడుతుంది.

నా అరుపులు విని అమ్మలేచి "ఏం నాన్నా ఏమైనా పీడకల వచ్చిందా" అని అడిగింది.

"అబ్బే లేదమ్మా... ఏం లేదు" అన్నాను కంగారుపడుతూ.

పకాల్న నవ్వింది దయ్యం. చూశావా ఇప్పుడు నువ్వు నిజంగా బతికుండి వుంటే ఇలా మీ అమ్మకి అబద్ధం ఎందుకు చెప్పేవాడివి' అంది వెటకారంగా.

దెయ్యానికేమీ సమాధానం చెప్పకుండా మొహం కడుక్కోవడానికి బయటికి నడిచాను.

దెయ్యం నాతోపాటూ మొహం కడుక్కొంది. నే చేసిన ప్రతిపనీ అదికూడా చేసింది. కాఫీ తాగుతుంటే కాఫీ కప్పులో కత్తిలా కన్పించి వెక్కిరించింది. 'ఇంకా అనుమానంగా వుందా"

కోపంతో కప్పు గిరాటువేశాను. 'ఏమైందిరా?' అంటూ వచ్చింది అమ్మ.

"ఏం కాలేదు కప్పు జారిపోయింది"

"చూడు చూడు. నువ్వు జీవించి వుంటే ఇలా చెప్పేవాడివికావు' అంది దెయ్యం.

"షటప్" అన్నాను.

అమ్మ నాకు పిచ్చిపట్టిందేమోనన్నట్టుగా నాకేసి భయంభయంగా చూస్తూ పగిలిన గాజు ముక్కల్ని ఏరసాగింది.

ఆఫీస్ రూములోకెళ్ళి ఆ రోజు వున్న కేసుల తాలూకు ఫైళ్ళు తిరగెయ్యసాగాను. ఫైళ్ళ తిరగేస్తున్నానన్నమాటేగాని నా దృష్టి అంతా దెయ్యం అన్న మాటల మీదే వుంది. "నేను నిజంగానే చచ్చిపోయానా! ఇదంతా మనుషులు నివసిస్తున్న ప్రపంచం కాదా! దయ్యాలూ, భూతాలూ ఉండేలోకమా! అని తరచితరచి నన్ను నేను ప్రశ్నించుకుంటున్నాను. నాలోనవన్ని వదిలేసినట్టుగా.

"ఇవాల్టి రోజు నిన్ను నీవు గమనిస్తే చాలు నువ్వు మనిషివి లేదని తేలిపోతుంది. ఏమంటావు" అని అడిగింది దెయ్యం.

"సరే అలాగే చేద్దాం" అన్నాను.

అమ్మ ఏదో స్వీట్ తయారుచేసి బయటనుండి కేకులు తెప్పించింది. నీ ఫ్రెండ్స్‌ని పిలవరా" అంది.

"ఎందుకూ" అన్నాను.

"ఇవాళ నీ పుట్టిన రోజు కదా! ఫైళ్ళు ముందేసుకుని ఒప్పు మర్చి పోతే ఎలారా!"

"ఇవాళ నువ్వు చచ్చిన రోజు" అంది దెయ్యం.

"నాకిష్టం లేదమ్మా"

"మరి ఇవన్నీ ఎవరికోసం చేసినట్లు"

ఒకసారి వీరిలా అన్నారు

కళాకారుడిలో హాస్యాన్ని కోరం. అసలు 'హాస్యం' కళాజీవికి విరుద్ధమైన లక్షణంగా ఎంచే సంప్రదాయం లేకపోలేదు. నా చిన్నప్పుడు కళాకారుడిని గురించి ఒక అభిప్రాయం ప్రచారంలో ఉండేది. అతను సీరియస్‌గా ఏదో బాధతో కుంగిపోయిన వాడిలా విషాదంతో, బరువుతో, పరధ్యానంతో ఉన్నట్లు కనపడాలి. జుట్టు బాగా ఎదిగి మెడ వెనక గిరజాలు జారాలి. క్రాపింగ్ దువ్వుకో కూడదు. ఓవేళ దువ్వుకున్నా కాస్త రేపేసుకోవాలి. మతిమరుపు అతని ప్రధాన లక్షణం, వ్యవహార జ్ఞానం ఉండకూడదు. సరిగ్గా తిండి తినడు. మరో జగత్తులో విహరించాలి. వార్ధక్యం ఏమిటో తెలియక ముందే ఆత్మహత్య చేసుకోవాలి కోరిన ప్రేయసిని పొందలేక.. ఇలాంటి భావాలుండేవి... ఇదొక వెర్రి...

—బుచ్చిబాబు

"నిన్ను ఎవరు చేయమన్నారు"

అమ్మ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"బొత్తిగా పెద్దంతరం చిన్నంతరం లేకుండా పోతోంది" అంటూ లోపలికి వెళ్ళి పోయింది.

ఏమిటో ఈ రోజంతా అదోలా వుంది. మధ్యన ఈ దయ్యం గొడవ ఒకటి. ఈ దెయ్యం నిజంగానే వుంటే దాని మాటలు అమ్మక్కూడా వినిపించాలి కదా!

"నువ్వే దయ్యానివని చెబితే అర్థం కావడం లేదు" అని కసురుకుంది దయ్యం.

"ఆ సంగతేదో సాయంత్రానికికల్లా తేల్చుకుందాం" అని లేచి కోర్టుకు వెళ్ళడానికి తయారు కాసాగేను. స్నానం చేసి తల దువ్వుకొని పౌడర్ వేసుకుంటుండగా అద్దంలో దెయ్యం కనిపించి "నువ్వు నువుగా వుండడానికి పౌడర్ లెందుకు" అని అడిగింది. పౌడర్ అద్దిన ముఖం పొగతో కప్పబడినట్లుగా కన్పించింది. చటుక్కున అద్దం కిందపెట్టి తుండు తీసుకుని నా మొహం తుడుచుకున్నాను.

దెయ్యం నామీద తన మొదటి విజయం ప్రకటించి వికటాట్టహాసం చేసింది. ఏ పరిస్థితుల్లోనూ నేను ఓడిపోను. ఓడిపోను కాక ఓడిపోను అనుకుంటూ కోర్టుకు బయలుదేరాను.

హాస్పిటల్ గేట్ దగ్గర సూర్యారావు కన్పించాడు. ఎవరో టాక్సీ వాళ్ళతో బేరం చేస్తున్నాడు" హలో సూర్యారావ్! బాగున్నావా?" అని పలకరించాను.

"బాగున్నాను-బాగున్నాను.." అన్నాడు సూర్యారావు.

"హాస్పిటల్‌కి వచ్చిన వాణ్ణి పట్టుకొని బాగున్నావా" అని అనడమేమిటి. బాగుంటే హాస్పిటల్‌కి ఎందుకు వస్తాడు. వెధవ పలకరింపు నువ్వూ. ఏదో కాజువల్‌గా పలకరించాలని పలకరించడం తప్ప నీకు అతని బాగోగులతో ఏ మాత్రం పట్టింపు లేదు" అంది దెయ్యం.

చటుక్కున వెనక్కు వెళ్ళి "ఏమిటోయ్ సూర్యారావ్ ఇక్కడున్నావేమిటీ" అని అడిగాను.

సూర్యారావు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. "మా అమ్మ పోయిందోయ్" అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నం చేశాడు కానీ దుఃఖంతో అతని గొంతు పూడుకు పోవడంతో మాట్లాడ లేక పోయాడు.

"బతికున్న వాళ్ళు అంటూ ఎవరూ లేరు. అందుకని పోయిన వారిని గురించి బాధ పడొద్దని చెప్పు" అంది దెయ్యం.

"ఛీ! నోర్మూయ్. సమయమూ సందర్భమూ మంచీ చెడ్డా అంటూ ఏమి లేదా నీకు" అని విసుక్కున్నాను దెయ్యాన్ని.

కోర్ట్ హాల్లోకి ఇంకా జడ్జిగారు రాలేదు. హాలు పార్టీలతోటీ, ప్లీడర్లతోటీ కిటకిట లాడులోంది. పదిన్నర కాగానే గంట మోగింది. బంట్రోతు కోర్ట్ హాల్లోకి సీరియస్‌గా వచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే అతని వెనకే జడ్జిగారు వస్తున్నారనుకొని చటుక్కున లేచి యాంత్రికంగా దండం పెట్టాను. నేను అనుకొన్నట్టుగా బంట్రోతు వెనక జడ్జిగారు రాలేదు. అతనే ఏదో పనిమీద వచ్చి జడ్జిగారి టేబిల్ సర్దివెళ్ళాడు. అనవసరంగా జడ్జిగారనుకొని బంట్రోతుకు నమస్కారం పెట్టినందుకు సిగ్గుపడి నన్ను ఎవరైనా గమనించారేమోనని చుట్టూ చూశాను. మిగతా ప్లీడర్లు, వాళ్ళని చూసి పార్టీలు అదేపని చేసినట్టున్నారు. అంచేత మేమంతా ఒకర్ని చూసి ఒకరు సిగ్గుపడాల్సిన అవసరం లేదనుకొని దర్జాగా ధీమాగా కూర్చున్నాం.

"ఇప్పటికైనా అర్థం అయిందా? నువు ఒక్కడివే కాక మీరంతాకూడా దెయ్యాలేనన్న సంగతి" అంది దయ్యం.

"గొడవ చెయ్యకు. జడ్జిగారొస్తారు"

"రానీయ్! ఆయనా మీలాంటి దెయ్యమేకదా! నాకేం భయం" అందా దెయ్యం. ఇంతలో గౌను నిండా కప్పుకుంటూ రెక్కలు ముడుచుకున్న వింతపక్షిలా జడ్జిగారు కోర్టు హాల్లోకి అడుగు పెట్టారు.

మరోసారి నేనూ, నాతోపాటు మిగతా ప్లీడర్లంతా లేచి నిల్చొని ఆయనకి భక్తిశ్రద్ధలతో దండం పెట్టాం. ప్రతినమస్కారం చేసి కూర్చున్నారాయన.

ఇవాళ ఆయన దగ్గర నాకు ఒక మంచి కేసే వుంది. ఈ కేసు నా భవిష్యత్తునే మార్చెయ్యవచ్చు. ఎలాగైనా ఈ కేసులో మా పార్టీకి కావల్సిన ఆర్డర్ సంపాదించాలి. సంపాదిస్తానన్న విశ్వాసంకూడా నాకు వుంది. ఈ జడ్జిగారు నాకు బాగా తెలిసిన వారు. మార్నింగ్ వాక్‌కి వెళ్ళినప్పుడల్లా నాకు కలుస్తారు. ఆయనతోపాటు నడుస్తూ, ఆయనతోపాటు పరుగెత్తుతూ ఆయనతో అనేక విషయాలు మాట్లాడుతుంటాను. ఆయనకూ నాకూ ఏ విషయంలోనూ విభేదం లేదు. సుమారుగా అన్ని విషయాల్లోనూ ఇద్దరిదీ ఒకటే అభిప్రాయాలు. నా ఆలోచనలకి బ్రేక్ వేస్తూ "నీకు తెలుసా" అని అడిగిందిదెయ్యం.

"ఏ విషయం" అన్నాను.

"ఇదివరకు పదవిలో వున్న రిటైర్డ్ జడ్జి ఆదిశేషయ్యగారు గుర్తున్నారనుకుంటాను. అదే అప్పుడప్పుడూ నీవూ నీతోటి ప్లీడర్లు ఇద్దరు ముగ్గురు ఆయన మన్ననలు పొందడానికి ఆయనతోపాటు మార్నింగ్ వాక్ చేసేవారు. ఆయన ఇప్పుడు మార్నింగ్ వాక్ మానేశారు" అని చెప్పింది దెయ్యం.

"ఏం"

"ఇంకా ఏముంది. పదవి పోగానే మీరు ఆయనతో వాకింగ్, రన్నింగూ మానేశారు. ఇంకా ఇప్పుడు తెల్లారగట్ల ఇల్లు వదిలి బయటకి వెడితే వాయి-కుక్కలు వెంటబడుతున్నాయట" అంది దెయ్యం.

నా వెంప మీద ఎవరో ఛెళ్ళున చరిచినట్లైంది. ఈ దెయ్యం నన్నూ నా తోటి ప్లీడర్లని కుక్కలకంటే హీనం చేసింది. అయితే ఇది అన్న మాటల్లో పూర్తిగా అబద్ధం లేదు. అంతకు ముందున్న జడ్జిగారు మార్నింగ్ వాక్కి ఇందిరాపార్క్‌కి వస్తున్నారని తెలిసి నేను కూడా ఇందిరా పార్క్‌కి వెళ్ళి ఆయనతోపాటు మార్నింగ్ వాక్ చేసేవాణ్ణి. ఇప్పుడొచ్చిన ఈ కొత్త జడ్జిగారు టాంక్‌బండ్ మీద మార్నింగ్ వాక్ చేస్తున్నారని తెలిసి ఇందిరాపార్క్‌నించి నా మార్నింగ్‌వాక్ టాంక్ బండ్ మీదికి మార్చేశాను.

"అంతేకాదు అపుడు ఆయనతో అన్ని విషయాల్లోనూ ఏకీభవించే వాడివి. ఇపుడు అందుకు పూర్తి భిన్నంగా మాట్లాడుతున్న ఈయనతో కూడా ఏకీభవిస్తున్నావ్" అంది దెయ్యం.

"ఏం చేస్తాం. యథా జడ్జి తథా ప్లీడర్లూ అన్నట్టుగా వుంటే తప్ప మాకు వెళ్ళదు కదా" అన్నాను.

"అందుకే నువు లేవు అంటున్నాను నేను" అని జండా ఎగరేసింది దెయ్యం.

"ఎస్ మిస్టర్ రావ్" అన్నారు జడ్జి గారు నన్ను ఉద్దేశించి.

"అయామ్ సారీ మై లార్డ్" అంటూ కంగారుగా లేచి నిల్చొని నా ఫైల్ తెరిచి ఆర్గ్యుమెంట్ మొదలుపెట్టాను. మాటిమాటికీ మైలార్డ్, మైలార్డ్ అంటూ జడ్జి గార్ని తెగ ప్లీజ్ చేశాను. నా వాదన విన్న తరువాత జడ్జిగారు కేసు మర్నాటికి వాయిదా వేశారు.

కూర్చొని ఫైల్ మూసి తాడుతో కడుతుండగా "జడ్జిగార్ని మైలార్డ్ అనాల్సిన అవసరం లేకపోయినా నువ్వెందుకు అలా సంబోధించావ్" అని అడిగింది దెయ్యం.

"అందరూ అన్నప్పుడు నేను అనకపోతే బాగుండదని"

"అబద్ధం. మీరు మహాప్రభో, మహాప్రభో అదే మైలార్డ్‌కి తెలుగు మాట-అంటూ ఆయన కాళ్ళు కడిగినంత మర్యాద చేసి వీపుగోకి సంత ఆనందం కలిగించి, ఆయన తల్లో పేలు తీసినంత మోహర్బానీ చేసి ఆయన్నాయన దేముడనుకునేలా చేసి మీకు అనుకూలమైన తీర్పులు పొందుతున్నారు. నిజానికాయన దేవుడు కాదుగదా పచ్చి నెత్తురు తాగే మీలాంటి దెయ్యమే" అంది దయ్యం ఆవేశంగా.

"నిజమే. ఈ జడ్జిలకి పార్టీల సుఖదుఃఖాలతో సంబంధం లేకుండా పోతోంది. న్యాయం, ధర్మం, చట్టం, ఉచ్చం, నీచం లేకుండా పోయి వాళ్ళే సర్వజ్ఞులనుకునే దశకి వచ్చారు. అందుకనే ఇలా నాలాంటి ప్లీడర్లంతా జడ్జిలని ప్లీజ్ చెయ్యటమే లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాల్సి వచ్చింది"

"కాదు మీరంతా సత్యాసత్యాంతో సంబంధం లేకుండా మీరు తీసుకున్న కేసు ఎలాగైనా గెలవాలను కుంటారు కాబట్టి జడ్జీలు అలా తయారవుతున్నా రు. ఇందులో ఇద్దరి పాత్రా వుంది అంది దయ్యం నా. ఆలోచనలు చదివేసినట్లుగా దెబ్బమీద దెబ్బ కొట్టినట్లుగా. దెయ్యం చేతిలో నేను ఓడిపోతు న్నాను. సాయంత్రం ఇంటికొచ్చేసరికి ఇంట్లో చాలామంది క్లయింట్స్ వున్నారు.

"సుబ్బయ్యగారూ! ఇవాళ మీకేసులో బ్రహ్మాం డమైన ఆర్గ్యుమెంట్స్ జరిగాయి" అని అక్కడ వున్న ఒక క్లయింట్ని ఉద్దేశించి చెప్పాను.

"అయితే మనకి ఆర్డర్స్ వచ్చేసినట్లే రేపొద్దున కల్లా ఏ సంగతీ తేలిపోతుంది. మీరు ఏమీ కంగారు పడకండి" అని చెప్పాను. సుబ్బయ్యగారి మొహంలో ఆర్డర్స్ రాకపోయే ప్రమాదం కూడా వుంది కదా నన్న అనుమానం ద్యోతకమైంది.

సుబ్బయ్యగారు అనుమానంగానే లేచి "రేపు కలుస్తానండీ" అని చెప్పి వెళ్ళి పోయారు.

కొత్తగా వచ్చిన క్లయింట్లు నన్ను వీరుణ్ణి చూసినట్లుగా చూశారు.

"నే చెప్పలేదా- మన ప్లీడరు గారికి తిరుగు లేదని" అన్నాడు రాఘవులు. రాఘవులు నాకు కేసు లు తెచ్చి కమీషన్ తీసుకుంటాడు.

ఏంటి రాఘవులు 'గారూ- బాగున్నారా చాన్నా ళ్ళైంది మిమ్మల్ని చూసి" అని పలకరించాను.

"బాగున్నాను సార్. మీరు బాగున్నారా.. ఏంటి బాబా విశేషాలు" అన్నాడతను.

"అన్నట్లు రాఘవులు గారూ దిబ్బలపాడు భూముల కేసు మన వేపు అయింది" అని చెప్పాను.

"కేసు మీరు పట్టాక అనుమానమేటండీ. ఏదో బీదముండాకొడుకులు మీ పేరు చెప్పుకుని భూమి మన్నుకు బ్రతుకుతారు" అని "చూశారా మన ప్లీడరు గారి ప్రతిభ అన్నట్లుగా ప్రక్కన వున్న కొత్త పార్టీల కేసి గర్వంగా చూశాడు రాఘవులు.

"దిబ్బలపాడు వూరే లేనప్పుడు ఆ వూరూ, దాని తాలూకు కేసు ఏమిటి? అంతా అబద్ధం. పచ్చి అబద్ధం ఫార్స్ డ్రామా" అని అరిచింది దెయ్యం.

"ఛత్ ఊరుకో. బ్రతుకుతెరువు కోసం నానా తంటాలు పడాలి. నా గొప్పతనం నే చాటుకొంటే తప్ప నా దగ్గరకి పార్టీలెవరూ రారు."

"అయితే లేని కేసులు కల్పించి పార్టీల్ని మధ్య పెట్టడమే నీ గొప్పదనమా" అంది దెయ్యం.

దెయ్యానికి నేను సమాధానం చెప్పదలుచుకోలే దు. దాని వాదన ప్రకారం నేను నేనుగా బ్రతకాలంటే సుబ్బయ్య గార్కి "నే చెయ్యాల్సింది చేశాను. ఆ పైన జడ్జిగారి ఇష్టం" అనాల్సింది. అలా అంటే సుబ్బయ్య గారి సంగతలా వుంచి ఏగతా పార్టీలు కూడా నాతో కేసులు చేయించుకోడం మానేస్తారు.

"ఇప్పటికైనా ఒప్పుకుంటావా" అంది దయ్యం.

"ఒప్పుకోను. ఇంకా టైం వుందిగా" అన్నాను.

రాఘవులు తీసుకొచ్చిన వాళ్ళు కేసునాకప్పగించి ఫీజులిచ్చి "బాబూ మమ్మల్ని నీట ముంచినా పాల ముంచినా అంతా నీదే భారం" అని కంట తడి పెట్టి కాళ్ళు పట్టుకున్నారు.

"మా వాడు తీసుకున్న కేసు ఇంతవరకూ పో లేదు. మీరేమీ భయపడకండి" అప్పుడే అక్కడికి వచ్చి నా బర్త్‌డే స్వీట్స్ అందరికీ పంచుతున్న మా అమ్మ కల్పించుకొని అంది.

"పెండాకూడదు, పెండాకూడదు" అంటూ గొణిగింది దయ్యం. అందరూ నన్ను అభినందించి నా అంత మంచివాడు లేడని నా అంతటివాణ్ణి నేనేనని పొగిడివెళ్ళారు.

ఆఫీసులో పనిపూర్తి చేసుకుని ఫోంచేసి ఏదో నవల తీసుకొని పడగ్గదిలోకి అడుగుపెట్టగానే "ఓడి పోయావు, చిత్తుగా ఓడి పోయావు. నీ పుత్త దయ్యానివి. పచ్చి నెత్తురు తాగే దయ్యానివి. నువ్వు నేనే" అని వికటాట్టహాసం చేసింది దయ్యం.

"అడుగడుగునా ఓడిపోతున్న నేను ఇంకా వున్నానా" అని నన్ను నేను ప్రశ్నించుకున్నాను.

'పోయావు! భూమ్మీద పడ్డంతోటే పోయావ్' తిరిగి అంది దయ్యం. పగలంతా దెయ్యం నన్ను నిలువునా ఆవహించింది. అలసటలో నిద్రలోకి జారుకుంటున్నాను.

ఎవరో వచ్చి లేపినట్లుగా అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది. భయంతో నా గుండెలు దడ దడ కొట్టుకుంటున్నాయి. లేదు-నే చచ్చిపోలేదు. నే దయ్యాన్నై పోలేదు" అనుకొన్నాను.

దయ్యం వెక్కిరింతగా నవ్వింది. నేను దయ్యాన్న

యితే నాలో ఇంకా నేనేమిటి" అనుకున్నాను.

పగలంతా నీవు ఎక్కడున్నావ్ నీలోని ఆ నేను ఏమైంది. ఇంకా అనుమానంగా ఉంటే రేపు పొద్దున్నే నీకు నువ్వు ఎక్కడున్నావో చూసుకో" అంది దయ్యం.

నెమ్మదిగా నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

తెల్లవారేసరికి మా కిటికీ క్రింద రోడ్డు మీద రొద పెడుతూ పరిగెడుతున్న వాహనాలు నా గుండెల్లో భయంకరమైన అలజడిని రేపేయి. అక్క డేదో మహానదిలో ఇనుము కరిగి సల సల కాగుతూ రెండు వేపులా ప్రవహిస్తున్నట్లు భీకరంగా శబ్దం చేస్తూ ప్రవహిస్తోంది రోడ్డు.

మొహం కడుక్కొని స్నానం చేసి కేసులు చూసుకొని నా దైనందిన జీవితాన్ని ప్రారంభించడా నికి క్రిందికి దిగాను. కింద నదిలోకి అడుగు పెట్టగానే నాకు తెలియకుండా విద్యుత్ శ్మశానానికి నన్ను నేను అర్పించుకొన్నట్లుగా నా కాళ్ళు చేతు లూ, నా మొహం , నా సమస్త అవయవాలూ కరిగి ప్రవహిస్తున్నాయి.

ఇదొక రాఖీ విషాదం

గుల్జార్‌ని వివాహం చేసుకోక ముందే 'రాఖీ' వివాహిత. అత్యంత పేద కుటుంబంలో పుట్టి, పెరిగి ఒం టరితనంతో మనస్సు విప్పి చెప్పుకునేం దుకు స్నేహితులు లేక ఆమె ఎప్పుడూ విచారంగా ఉండేది.

16 ఏళ్ళ వయస్సప్పుడే ఆమె అజయ్ బిస్వాస్‌ను వివాహం చేసుకొని ఇంట్లోంచి ఇవతలకి వచ్చింది. ఇం తగా ఆమె బాధపడినా అజయ్‌ని విడిచి వెళ్ళిపో[illegible] అనుకోలేదట. అజయే తనని అత[illegible] నుంచి నిర్దాక్షిణ్యం గా త్రోసివేశాడని అంటుంది.

చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేకుండా, ఒక్క సూట్ కేసుతో మాత్రమే ఇవతలకి వచ్చిన ఆమెకి శ్రీమతి చందా ఉస్మాన్, ఆమె భర్త ఆశ్రయం ఇచ్చారు. శ్రీ సత్యన్ బోస్ 'జీవన్ మృత్యు' అనే పిక్చర్‌లో అవకాశం ఇవ్వడంతో 'రాఖీ' నటి అయింది. ఆ తర్వాత ఆమె గుల్జార్‌ను రెండో వివాహం చేసుకుంది. గుల్జార్‌ను వివాహం చేసుకొనే నాటికే రాఖీ మంచినటిగా పేరు తెచ్చుకుంది. అయితే గుల్జార్ చెప్పి నట్లుగా తన నటనా జీవితానికి స్వస్తి చెప్పి అతనిని వివాహం చేసుకుంది. పెళ్ళిచేసుకున్నా అతను ఇష్టమైనప్పుడు ఇంటికి రావటం, కొంత సేపు ఉండటం చేయడంతో ఆమె మరల ఒంటరితనంతో బాధపడటం అది మానసికంగా, శారీరకంగా ఆమెని కృంగదీసింది. దాంతో వీరిద్దరి మధ్య మన స్పర్థలు మొదలై చిలికి చిలికి గాలివాన అయినట్లు వాళ్ళిద్దరూ విడిపోయే వరకు వచ్చింది. ఇప్పుడామె తన ఇంటిలో ఒకర్తే ఉంటుంది. ఆ ఇంటికి 'ముక్తాంగన్' (ముక్తిపొందిన స్త్రీ) అని పేరు పెట్టింది.

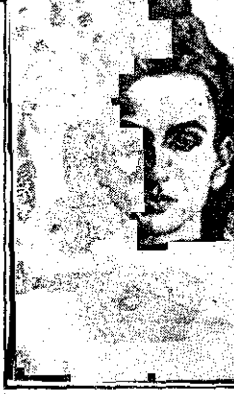

ఇమ్రాన్ ఖాన్ నగ్న చిత్రం

సినీతారలతో క్రికెట్ ఆటగాళ్ళ ప్రేమాయణాలు, పెళ్ళి గాలి వార్తలు చాలా మామూలైపోయాయి. ఇట్లాంటి సమయంలో ఒక చిత్రకారిణిలో క్రికెట్ ఆటగాడు ఇమ్రాన్‌ఖాన్ నడిపిన ప్రేమవ్యవహారం బహుశా ఆయన అభిమానులకు కూడా అంతగా ఆసక్తిని రేకెత్తించి ఉండదు.

జీనత్ అమన్ తర్వాత ఇమ్రాన్‌ఖాన్ అంత సీరియస్‌గా వలచిన అమ్మాయి, పేరు ప్రతిభగల బ్రిటిష్ చిత్రకారిణి ఎమ్మా సార్జెంట్. ఇమ్రాన్ ఖాన్ ఎమ్మాతో దాదాపు నాలుగు సంవత్సరాల పాటు కలిసి జీవించాడు. అందరూ వారి పెళ్ళి ఖాయంగా జరుగుతుందనుకున్నారు.

గత ఏడాది ప్రారంభంలో ఎమ్మా గీసిన చిత్రాల ప్రదర్శన కూడా వారి గాఢమైన ప్రేమకు సాక్ష్యంగా నిలిచింది. ఆ ప్రదర్శన పెద్దసంచలనాన్ని కలిగించింది. కారణం ఎగ్నీవ్స్ గ్యాలరీలో ప్రదర్శనకు పెట్టిన చిత్రాల్లో పదమూడుకు పైగా ఇమ్రాన్‌ను వేసిన వేనట. అయితే వాటన్నిటికంటే భిన్నమైన ఇమ్రాన్ పెయింటింగ్ మాత్రం ఆ ప్రదర్శనలో కనిపించలేదు. అదే ఇమ్రాన్‌ఖాన్‌ను ఎమ్మా నగ్నంగా గీసిన చిత్రం.

అయితే ప్రదర్శనకు కొద్దిరోజుల ముందే అందరూ ఊహించిందానికి భిన్నంగా (ఊహించనట్టుగా) వారి నాలుగుసంవత్సరాల పరిచయానికి ఫుల్‌స్టాప్ పడింది.